

af, at vi er det første Land, der opfylder Folkeforbundspagtens Artikel 8, idet vi forøger Militærapparatet for Flaadens Vedkommende, og det var dog en ganske ejendommelig Maade at opfylde Kravet om Indskrænkninger af Rustningerne. Hvis man rundt om i Verden vilde gaa den Vej, søge at opfylde Kravet i Folkeforbundspagtens Artikel 8 om at bringe Rustningerne ned ved at forøge dem, saa vilde det unægtelig se sort ud med en Realisation af Folkeforbundspagtens Plan. I en kort Bemærkning kan jeg ikke faa Lejlighed til at besvare hele den Række af Bemærkninger, som det ærede Medlem henvendte til mig, men jeg vil spørge det ærede Medlem: Mener det ærede Medlem, at vi opfylder vor Pligt ifølge Forbundspagten — og det var netop det, alle mine Bemærkninger drejede sig om —, at vi opfylder Forbundspagtens Bestemmelser om Indskrænkning af det militære Apparat ved at forøge det for Flaadens Vedkommende?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. P. Nielsen: Det ærede Medlem Hr. Nørskov talte noget om Lirumlarum. Det forekommer mig, at hans egen Tale, i hvert Fald adskillige Afsnit af den, rigtigere kunde komme ind under det Begreb, og særlig det Afsnit, hvori det ærede Medlem talte om de tyske Socialdemokrater. Jeg, som kender lidt mere til dette Forhold end det ærede Medlem, maa sige, at for mig stod det i hvert Fald som det rene Lirumlarum, hvad det ærede Medlem leverede. Det ærede Medlem fremstillede Forholdet saaledes, at man maatte faa det Indtryk, at det var de tyske Socialdemokrater, der havde erklæret Krigen. Det ærede Medlem holdt sig nemlig til en Dato, den 4. August 1914. Jeg maa gøre opmærksom paa, at det tyske Kejserdømmes Magthavere allerede havde erklæret Krigen den 1. August, og det, som den tyske Rigsdag samlede for den 4. August, og det, som mine Partifæller i Tyskland samlede for den 3. August, var at tage Stilling til det første Laan, som var nødvendigt til Krigen; og de tyske Socialdemokrater tog Stilling hertil, efter at de franske Socialdemokrater havde erklæret, at de var tvunget til at stemme for Krigen, for saa vidt Frankrig blev angrebet. Det, der var foregaaet i Tyskland fra Dagene i Juli til ind i August, ja, til først i September, hvor jeg opholdt mig i Berlin, var dette, at alle de tyske Blade, naturligvis, var sat under Censur — det var de fra sidst i Juli

Maaned og hele Krigen gennem —, at Tyskland var erklæret i Belejringsstilstand, og at kun de Blade, der skrev, at det tyske Fædreland var i Fare, at det var angrebet, at de russiske Hærmasser var væltet ind over det, kun de fik Lov at skrive, saaledes at den tyske Befolkning, særlig Arbejdermasserne, naturligvis havde den Opfattelse, at denne Svindel var rigtig. Det er det, der foregaar i alle Lande under en Krig, dette infame System, denne Svindel, at alle Blade, selv deres Organer, der har sat Krigen i Værk, raaber op om, at Fædrelandet er i Fare, at vi derfor alle sammen har Pligt til at forsvare Fædrelandet.

Jeg vil gerne med det samme sige til det ærede Medlem Hr. Anders Lebeck, at det, Bebel sagde, var ikke dette, at han under de Forhold vilde tage Bøssen paa Nakken og gaa ud og forsvare sit Fædreland. Det, Bebel sagde, var, vendt mod Zardømmet i Rusland: For saa vidt en russisk Invasion vil fratage os de politiske Rettigheder, vi har tilkæmpet os her, da vil jeg ogsaa tage Bøssen paa Nakken for at forsvare disse Rettigheder. Og maa jeg dernæst sige til det ærede Medlem Hr. Anders Lebeck, at mit Indtryk fra Sønderjylland er dette, at Befolkningen langt ud over Socialdemokratiets Kreds er led og ked af Krigen, og det vil sikkert vise sig, at de Forslag, som Regeringen her kommer med, vil bevirke, at Masser af Folk vil stemme med os dernede, fordi de først og fremmest ønsker Fred, de ønsker ikke en Militærordning, der kan rette en Brod mod og skabe Uro hos den Nabo, hvis Dør de lever lige op ad, og hvis Uvenskab vilde betyde, at det var dem, der først kom til at tage Stødet af.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Nørskov har Ordet for en kort Bemærkning.

Nørskov: Jeg tror, det ærede Medlem tager fejl. Det var det ærede Medlems Partifælle i det andet Ting, jeg citerede, og han siger udtrykkelig — jeg har det i en Bog henne paa min Plads, som jeg gerne skal stille til det ærede Medlems Raadighed —, at de tyske Socialdemokrater uden et Ord til Protest støttede Verdens brutaleste Krigsmaskine. Det var disse Ord, jeg citerede, og det syntes jeg ikke, det ærede Medlem skulde tage mig ilde op. Jeg kan endvidere anføre, hvad et Blad, der kaldte sig „Socialisten“ — jeg ved ikke, hvor meget det betyder —, skrev i August 1914. Dette Blad, som udkom her i København, skrev: „Det er sikkert med en dyb og bitter Skuffelse, at Masser af Partifæller maa